

Goed Nieuwsbrief

Nr. 53

januari 2017

De Goed Nieuwsbrief is een uitgave van Roelof Tichelaar en heeft als doelstelling:

- de verspreiding van christelijke spiritualiteit
- het informeren over geestelijke hulpverlening en weerbaarheid
- het aankondigen van nieuwe ontwikkelingen, lezingen en boeken

Voor meer informatie op internet: www.roeloftichelaar.nl en www.weerbaarheidstrainer.nl

Heeft u deze Goed Nieuwsbrief van iemand anders doorgestuurd gekregen en wilt u deze in de toekomst ook zelf ontvangen, of stelt u de ontvangst niet op prijs, stuurt u dan een email naar: info@roeloftichelaar.nl.

U kunt ook schrijven naar: Schutstraat 112, 7901 EH Hoogeveen.

Het overnemen van de inhoud mag, maar dan graag met bronvermelding.

Kent u mensen die mogelijk geïnteresseerd zijn in deze Goed Nieuwsbrief, stuurt u hem gerust door!

De Goed Nieuwsbrief is en blijft natuurlijk gratis. Een vrijwillige donatie is echter van harte welkom.

Dat kan op bankrekeningnummer (IBAN:;) NL28INGB0749790989 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. R. Tichelaar te Hoogeveen, onder vermelding van 'gift'.

Inhoud:

Beste mensen	2
Wat als God geen antwoord geeft...?	3
Inspiratie	6
Gebed	6

Beste mensen

Van harte welkom in deze nieuwjaarseditie van de Goed Nieuwsbrief.

Allereerst wil ik diegenen bedanken die het afgelopen jaar een vrijwillige bijdrage hebben overgemaakt voor het ontvangen van de Goed Nieuwsbrief. Het geld zal goed besteed worden.

Weer is er een jaar voorbij en staan we aan het begin van een nieuw jaar, waarvan we niet weten wat het ons brengen zal.

Dit is niet onheilspellend bedoeld, maar het is de realiteit. Want meestal weten we niet welke verrassingen het leven voor ons in petto heeft: mooie en misschien ook minder mooie of zelfs moeilijke ervaringen.

Er zijn veel onzekere factoren in ons leven en het is ons (meestal) niet gegeven een blik in de toekomst te werpen.

Soms zitten we met vragen waar we graag antwoord op willen hebben.

We mogen God alles vragen, maar het is niet zeker of we ook overal antwoord op zullen krijgen op de manier die wij verwachten of hopen.

Over dit stilzwijgen gaat het artikel in deze nieuwsbrief. En hoe we met onzekerheid over de toekomst mogen omgaan.

Verder natuurlijk - zoals gebruikelijk - ook weer een geïnspireerde tekst en een gebed. Uiteraard zetten we deze traditie voort in het nieuwe jaar.

Ik wens u een heel goed en gezegend 2017 en natuurlijk ook veel inspiratie en leesplezier toe!

Roelof Tichelaar

Wat als God geen antwoord geeft...?

‘Vraag Mij en Ik zal je antwoorden’, zegt God in de Bijbel. Hij doet ons daar een belofte en maakt Zijn beloften altijd waar. Daar vertrouw ik op. En toch, zo leert ons de praktijk van het alledaagse leven op aarde, krijgen we niet op iedere vraag antwoord, helpt Hij ons lang niet altijd op de manier zoals wij dat hopen of verwachten en neemt Hij evenmin ieder gevoel van onzekerheid over de toekomst van ons weg. Hij roept ons op tot vertrouwen en overgave.

Ik zou me heel goed kunnen voorstellen dat er lezers van mijn boeken zijn die soms de indruk krijgen dat ik al die antwoorden wél krijg. Sommigen vragen zich hierdoor misschien ook af waarom zij die antwoorden niet krijgen: ‘Wat heb ik fout gedaan, dat ik God of Zijn geestenwereld niet zo duidelijk ervaar in mijn leven? Heeft God mij in de steek gelaten of bestaat Hij gewoon niet? Juist in de tijden dat ik Zijn hulp zo nodig had, was Hij nergens te bekennen...’ Ik vind dit soort overwegingen heel begrijpelijk. Immers: zelfs Jezus riep aan het kruis in diepe vertwijfeling: ‘Mijn God, waarom heeft U mij verlaten?’ Het doet me denken aan die mooie tekst over de voetstappen in het zand:

*Ik droomde eens en zie
ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.*

*We liepen samen het leven door,
en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.*

*Ik stopte en keek achter mij,
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde,
van diepe smart en hoop.*

*Maar als ik het spoor goed bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.*

*Ik zei toen "Heer waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van mijn pad..."*

*De Heer keek toen vol liefde mij aan,
en antwoordde op mijn vragen;
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen..."*

Dat er heel vaak geïnspireerde boodschappen zijn binnengekomen over tal van onderwerpen, wil niet zeggen dat al mijn vragen worden beantwoord. Soms tast ik - net als ieder ander - in het duister en weet ik het ook even niet meer.

Ik denk dat die onzekerheid en persoonlijke worstelingen bij de aardse weg horen die we moeten afleggen. Door deze ervaringen worden onze geest en ziel dikwijls gevormd en ondergaan we een innerlijk proces van bewustwording.

Want hoe kunnen wij de levensles van vertrouwen leren als ons van tevoren alle zekerheid al geschonken wordt? Hoe kunnen we tot overgave komen als we alles overzien en in de hand hebben? En hoe kunnen we tot een bewuste keuze voor God komen als we niet onszelf tot op zekere hoogte hebben leren kennen?

Ik ben er van overtuigd dat het 'niet weten' een diepe levensles voor ons bevat, namelijk die van vertrouwen en overgave.

Ons denken verlangt dikwijls naar zekerheid, naar overzicht en duidelijkheid.

En soms schreeuwen we vanbinnen om antwoorden en hulp, maar blijft het stil. God zwijgt en de engelen doen met Hem mee.

Terugkijkend op de problemen die binnen ons gezin hebben gespeeld (en waar ik nu niet inhoudelijk op inga), moet ik concluderen dat God er al die tijd wel degelijk nauw bij betrokken was, maar dat ik dat niet altijd heb opgemerkt.

Er zijn momenten geweest waarop ik hieraan twijfelde. Ik vroeg God waarom Hij juist toen heeft gezwegen en niet even een tipje van de sluier voor ons heeft opgelicht om meer leed te voorkomen, ook toen ik erom vroeg.

God heeft gezwegen op momenten dat dit voor mij bijna onvoorstelbaar was.

Maar achteraf zie ik in dat dit zwijgen noodzakelijk was om ons gezin een noodzakelijke weg te kunnen laten gaan. Want als mens moeten we nu eenmaal soms door bepaalde processen heen om oude patronen te doorbreken en vanbinnen werkelijk te veranderen.

Ik moet echter ook bekennen dat er wel degelijk signalen zijn geweest waarin God iets probeerde duidelijk te maken, maar waarin ik - verdoofd door emoties - het onvoldoende opmerkte.

Er zijn ook mensen die nooit iets met God te maken wilden hebben en op het moment dat ze in nood zitten, van Hem verlangen dat Hij meteen voor hen klaarstaat en ze op hun wenken bedient. Dit is in mijn ogen niet realistisch, hoewel God ook met zo iemand heel nauw betrokken is en diegene wel degelijk zal helpen, maar de kans is groot dat dit op een andere manier gebeurt dan wat zo iemand op dat moment verwacht.

God antwoordt soms juist in het zwijgen, in de onzekerheid van het niet weten dat Hij ons schenkt. Gods antwoorden zijn anders dan wij kunnen bedenken en Hij gaat unieke en ondoorgroondelijke wegen met een ieder van ons.

Ons menselijk denken schiet zo ontzettend tekort en onze inzichten zijn zo beperkt. Want die menselijke worstelingen zijn vaak als de onbegrijpelijke knopen en steken aan de achterzijde van een borduurwerk, zoals ook Corrie ten Boom ons leert.

Als slachtoffer van de nazi's heeft zij na het einde van de Tweede Wereldoorlog één van haar beulen vergeven onder wiens handen haar zus was gestorven. Ze trok de hele wereld over om de christelijke boodschap van vergeving te verspreiden en kwam mensen tegen die ontzettend moesten lijden: in ziekenhuizen, gevangenissen enzovoort. Daarbij liet ze altijd de achterkant van een borduurwerkje zien met al die onbegrijpelijk draden, knopen en steken. 'Dit is de kant van jullie leven die jullie nu kunnen waarnemen', zei ze dan. En dan draaide ze het om en liet de prachtige kroon zien die aan de voorkant zichtbaar was: 'Dit is de kant die God ziet en die jullie ook ooit zullen zien als jullie in de hemel zijn.'

Dit eenvoudige beeld ligt dichtbij de werkelijkheid. Wij zien slechts de aardse kant van ons leven, maar God ziet iets anders in ons, hoewel ik veel begrip heb voor mensen die dit vertrouwen zijn kwijtgeraakt. En dit doet me denken aan het verhaal over de vlinder:

“Op een dag verscheen er een kleine opening in een cocon. Een man zat uren te kijken hoe de vlinder zijn lijf door de kleine opening probeerde te worstelen. Op een gegeven moment leek het of de vlinder geen vooruitgang meer boekte. Het leek of hij niet verder kon dan hij gekomen was. De man besloot de vlinder te helpen: hij pakte een schaar en opende de cocon. De vlinder kwam er nu een stuk makkelijker uit. Maar de vlinder had een verweerd lijf. Hij was klein, met verschrompelde vleugels. De man bleef kijken want hij verwachtte dat de vleugels zich elk moment zouden openen en groter en steviger zouden worden, zodat ze het lijf konden dragen. Er gebeurde echter niets...

Integendeel, de vlinder ging strompelend door het leven en heeft nooit kunnen vliegen. Met zijn verschrompelde vleugels bewoog hij zich moeizaam voort. De man was vol liefde en goede bedoelingen, maar begreep niet dat de kleine opening in de cocon en de worsteling van de vlinder om er uit te komen, de natuurlijke weg was om het vocht vanuit het lijf in de vleugels te persen, zodat hij klaar zou zijn om te vliegen zodra hij de cocon had verlaten.

Soms zijn worstelingen precies wat we nodig hebben in het leven. Als we ons leven zonder obstakels zouden leven, zouden we kreupel raken en niet zo sterk zijn als we moeten zijn. We zouden nooit kunnen vliegen...”

Inspiratie

“Het godsbeeld dat veel mensen hebben, is er dikwijls debet aan dat ze op een onjuiste manier hulp van God verwachten. Ze zien God nog steeds als de machtige man op de wolk die een ieder meteen de hand reikt die er in diepe nood om vraagt.

God reikt die hand zeker toe, maar meestal op een andere manier dan jullie je kunnen voorstellen.

Hij is niet de man op de wolk, maar de ondoorgrondelijke bron van wijsheid, waarheid en liefde die zo persoonlijk bij een ieder van jullie betrokken is, dat jullie je dit maar amper kunnen voorstellen. Hij is dichterbij dan jullie denken, namelijk in je eigen hart. Daar mogen jullie God zoeken en daar zullen jullie Hem vinden. Vul niet voor Hem in hoe je geholpen wilt worden, maar heb het vertrouwen dat je jezelf volledig mag overgeven aan Hem.

Velen klagen dat ze God niet kunnen zien, voelen of horen, maar ze gaan voorbij aan hun eigen hart, druk bezig met de materiële wereld waarin zij leven.

Nooit staan ze werkelijk stil bij God en zoeken ze hun intieme momenten van stilte met Hem door naar binnen gericht te zijn. Veel mensen zijn naar buiten gericht en verwachten de hulp van God ook van buitenaf, terwijl die meestal van binnenuit komt.

Heb vertrouwen, want God laat niemand in de steek. Hij begrijpt jullie wanhoop en gebrek aan vertrouwen, maar staat ieder moment voor jullie klaar.

Ga naar binnen, in de binnenkamer van je hart, want daar kun je Zijn Geest ontmoeten, daar waar Hij persoonlijk tot je spreekt in de - dikwijls woordeloze - taal van het hart.”

Gebed

Lieve God, help mij mijn geestelijke zintuigen voor U te openen, zodat ik u geestelijk verstaan zal.

Dat ik innerlijk leer luisteren

en op U vertrouwen mag,

zoals een kind vertrouwt op de leiding van een liefdevolle vader.

Want U omgeeft mij en draagt mij,

ook op de momenten dat ik dat niet voelen kan.

Dat ik juist op die momenten mag vertrouwen

en in mijn eigen hart die plek van innerlijke rust mag vinden

waarin ik weet dat het goed is.

Amen.